

Beata z Albatrosa – Janusz Laskowski

Siedem dziewcząt z Albatrosa – tyś jedyna,
Dziś pozostał mi po tobie smutek, żal
Miałaś wtedy siedemnaście lat, dziewczyno,
W Augustowie pierwszy raz ujrzałem cię

A na imię miałaś właśnie Beata,
Piękne imię, musisz przyznać, miła ma
Zabierałem cię co dzień na fregatę,
Byś miłością swą upajała mnie

Minął dzionek, słońce zaszło za jeziorem
I fregaty kontur ukrył się za mgłą
Na fregacie byliśmy wciąż sami,
A na brzegu ktoś nucił piosnkę tę

Już od dawna ciebie, miła, nie widziałem,
Tak mi smutno jest bez ciebie, tak mi źle
Lecz myślę, że kiedyś się spotkamy
W Augustowie nad Neckiem w białe dni

Te wspomnienia w mej pamięci pozostaną
I na zawsze schowam w sercu je
Jestem, Beatko, zakochany,
Pragnę z tobą jeszcze spotkać się
Pragnę z tobą jeszcze spotkać się



Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych